

Riportalany: Helfensteinné Nagy Valéria

Kedves Vali néni!

Nagyon örültünk annak, hogy nekünk jutott az a megtisztelő feladat, hogy interjút készíthetünk iskolánk igazgatónőjével, mindenki Vali néniével.

Azon kevesek közé tetszik tartozni, akik itt végezték általános iskolai tanulmányaikat és ez az iskola lett első és egyetlen munkahelyük is.

Szeretnénk hallani arról az időről, amikor még kisdiák tetszett lenni (iskoláról, délutáni elfoglaltságról, programokról, pedagógusokról)!

Kedves 4.b osztályos Diákok!

Köszönöm, hogy megkerestetek, és kíváncsiak vagytok életutamra.

Valóban, én is itt tanultam a „tudás” alapjait, de nem vagyok ezzel a dologgal egyedül!

A mai tantestület létszáma 32 fő. Ennek a létszámnak egyharmada szintén kelenvölgyi diák volt.

Vegyük sorba kérdéseiteket!

1. Miért tetszett ezt a pályát választani?

Tanítói pályaválasztásom már kisdiák koromban eldőlt úgy, hogy családomban nincsen pedagógus. Az én egykori kiváló tanítóim, tanáraink adták a mintát. Így kedvenc játékomma vált a „tanítót néni”. Sorba ültettem babáimat, mackóimat, naplót, kis füzeteket gyártottam és „tanítottam”.

2. Milyen érzés volt visszajönni a „volt” iskolába, de már nem mint diák, hanem mint pedagógus?

1974. augusztus elsejétől alkalmazott Gyöngy Béla igazgató bácsim, egykori fizikatanárom. Az első tanévnyitó, az első hónapok különös izgalma felejthetetlen! Huszonegy évesen már nem a padban ülve, hanem a dobogón (akkor még volt ilyen) állva én tanítok és harminchat kisdiák rám figyel... Hiába voltam akkor a legfiatalabb, a friss diplomás, a tanítás, nevelés mesterévé válása ezután kezdődött. Számíthattam a Tantestület minden tagjának és az akkori szülőknek a segítségére.

3. Tudjuk, hogy a pedagógusi pályát mint tanító néniként tetszett kezdeni. Akkor is 1.o.-tól

4.o.-ig egy tanítónő tanította az alsósokat?

4. Melyik tantárgy állt igazán köze Vali néni szívéhez?

Amikor én elkezdtem a pályámat úgynevezett tantárgycsoportos oktatás folyt az alsó tagozaton. 1-2. osztályban volt egy tanító, majd 3-4. osztályban az osztályfőnökön kívül többen tanítottunk egy-egy osztályban. A legnagyobb öröömömre magyar nyelv és irodalmat, környezetismeretet és rajzot taníthattam. Gyermekkoromban is ezek voltak a kedvenc tantárgyaim és az idegen nyelvek.

5. A szüleink közül is többen tetszett tanítani pl. Mesics Andreát, Buzás Ritát, Krasznay Esztert, Ordasi Gabriellát, Tóth Tamást, sőt osztályfőnöki Ildikó néni fiait is.

Tőlük hallottuk, hogy az 1980-as években az Április 4. Gépgyár egyik brigádja segítette az iskola működését. Melyik volt az?

Mivel segítette ez a brigád a tanulók egészséges fejlődését?

A 1970-es években az EGY ÜZEM-EGY ISKOLA elnevezésű országos mozgalom keretében a mi

iskolánk az Április 4. Gépgyár Nagykalapács brigádjával állt kapcsolatban. Egymás segítése természetes volt. Mi műsorral készültünk, ha a gyárban ünnepséget szerveztek. Székely Béla bácsi csapatvezetőként fogta össze ezeket a találkozásokat. Ti is tudjátok, hogy Béla bácsi ötletekből kifogyhatatlan. Tervei alapján, a brigád tagjai elkészítették vasból a kültéri sporteszközöket: korlátot, gyűrűt, pontosabban ennek az állványát, zászlórudakat...(A 2 utóbbit ma is használjuk)

6. Az 1975-1990-ig tartó időszakban sokat tetszett túrázni és táborozni a gyerekekkel. Szüleink meséltek táboros élményeikről. Kikkel tetszett akkoriban táboroztatni? Egy-két emlékezetesebb pillanat felelevenítésének nagyon örülnénk!

Nagyon szeretem a természetet, különösen az erdőket, a madarakat. Most, hogy nyugdíjas leszek az a tervem, hogy újra bejárom azokat a helyeket, ahol húsz éven át táboroztam a gyerekekkel. 1975., 1976. két állótábor után 1977. év kimaradt, mert megszületett első gyermekem. 1978 nyarán elmentem Székely Béla bácsi által szervezett vándortáborba a Gerecse-hegységbe. Ő már tapasztalt táborvezető volt akkor, engem meg nagyon izgatott, hogy milyen lehet két naponta becsomagolni a hátizsákba, gyalog továbbállni hegyeken-völgyeken keresztül egy új táborhelyre, 10-12 napon át. Arra voltam kíváncsi, hogy bírják-e majd a 3-4. osztályos kisdíákok? Bírták!! Így ettől kezdve 17 nyáron szerveztem vándortábort alsósoknak. Jankovits Éva nénivel kezdtem, majd Udvarnagyi Judit nénivel folytattam. Ti is jártatok táborozni, erdei iskolában is voltatok, így tapasztalhattátok, hogy egy hét alatt minden nap történik valami izgalmas dolog, amelyhez fogható itthon nem. Éppen ezért nagyon nehéz húsz táborból egy-két emlékezetes történetet kiemelni. De megpróbálom! Tudnotok kell, hogy az izgalmat más dolog jelenti a felnőtteknek, mint a gyerekeknek. Említettem Kollégáimmal együtt az volt a célunk, hogy egészségesen, élményekkel telten hozzuk haza a csapatot. Egyet azért elmesélek: Szakadó esőben érkeztünk egy kis községbe, ahol alig élt száz fős lakosság. Szeretettel vártak bennünket, de az egyetlen kis boltban szinte semmit nem lehetett kapni, mert az ott élőknek természetes volt, hogy állatokat nevelnek és konyhakerti növényt természetnek. Nem volt gond a főzés, ezt máskor is megtettük. Na, de a pörkölthöz való csirkék kint kapirgáltak a baromfiudvarokban. A táborozó gyerekek rávetették magukat a leendő ebédre és sikerült összefogdosni tíz tollast. Nyakazás, leforrázás, boncolás, fosztás...na ebben nem sok gyakorlatunk volt! Mindezt egy üstben kellett puhára főznünk. Raktuk a tüzet rendületlenül és délután fél négykor „már” kész is volt az ebéd! Mondanom sem kell egy morzsa sem maradt, mert addigra mindenki nagyon éhes volt.

7. Az 1990-es évek elején lett Vali néni igazgató helyettes. Erre az időszakra esett az iskola bővítése. Hallhatnánk erről?

Valóban az 1990-es évek elején lettem igazgató helyettes. Annyira az elején, hogy pontosan 1990. augusztus elsejétől! Egykori matematika-, kémia tanár Szabó Judit, pedig akkortól lett a kelenvölgyi iskola igazgatója. Az 1995-ben átadott új épületszárnyra (színházterem, 6 tanterem és a tetőtérben a számítástechnika-terem) nagyon büszkék voltunk, mert akkor már országszerte, és a XI. kerületben is iskolákat zártak be a folyamatosan csökkenő gyermeklétszám miatt. A mi iskolánk létszáma pedig növekedett, és ez a mai napig így van! Köszönhető ez Nektek, Szüleiteknek és nem utolsósorban az itt dolgozóknak. Ezzel az új „épületszárnyal” megszüntettük az úgynevezett kabinetrendszer. Így lett minden osztálynak saját tanterme.

8. Sok tanítványából lett pedagógus. A tantestületből kiket tetszett tanítani? Van-e olyan tanítvány aki ismert ember lett?

Így igaz, sok tanítványomból lett pedagógus. Benis Andrea néni az első osztályomba járt. Osztálytársa volt (Országné) Vajda Ágnes. Gyakorló tanítójelöltként (Mészárosné) Nécsey Ildikó.

Bár csak egy-egy órában helyettesítőként taníthattam: (Edelényiné) Takács Katalin, Gaál Viktor, Mihályffy Kornélia, (Sármai-) Bene Nikoletta, Szakács Orsolya ifjú kollégákat.

Számomra nem az az ismert ember, aki Tv-ben bulvár lapokban szerepel! Inkább úgy fogalmaznék, hogy sok-sok sikeres ember lett az egykori tanítványokból. Kérdezhetnétek: ki a sikeres? Az, aki megtalálja azt a munkát, hivatást, melyet szívesen végez, amihez tehetsége, kedve van! Legyen az egy jó szakma, vagy éppen diplomához kötött foglalkozás. Családot alapít, amiben boldog, tisztességes, becsületes ember vált belőle, amire az iskola is tanította, a szülői ház mellett.

9. 16 éve Vali néni az iskolánk igazgatója. Nehéz feladat tanítani és igazgatni egy intézményt egyszerre. Milyen sikerek fűződnek ehhez a 16 évhez?

1996-ban lettem iskolánk igazgatója. A vezetéssel csak a felelősség és a feladatok növekedtek, de én mindig TANÍTÓ maradtam a szó legszebb értelmében, csak már nem egy osztályom volt, hanem az iskola minden diákjának és minden dolgozójának egy kicsit osztályfőnöke lehettem. Nem lehet, és szerintem nem is szabad, a kettőt különválasztani, mármint a tanítói hivatást és az intézményvezetést.

Sikerként és nagy örömként éltem meg a kiváló versenyeredményeket, a magas színvonalú ünnepi műsorokat...Sokszor mondtam nektek: „ilyen csak a mi iskolánkban van!” Hogy milyen? Azt a fajta színjáték, ahol mindenki szerepelhet, a műsoros farsang, ahol a műsort Ti adjátok egymásnak... Siker az is, hogy iskolánk épülete is egyre szebb lett: Szép új tetőt kapott, a gondnoki lakásból tankönyha lett, megújult a kis ház, a tornaterem alatti rész – hogy csak a nagyobbakat említsem. Fájts is, ha azt láttam, hogy nem vigyáz rá mindenki! Viszont örömmel adtam dicséretet, ha valaki azt kiérdemelte, Szerencsére sokan voltak!

Egy-egy tanév során átlagosan 600-700 igazgatói dicséret „született” ez a szám 16 év alatt több, mint 10 000 !!!

10. Nagyon sok olyan dolog van amire az ember büszke. A pályája során Vali néni mégis mire tetszik a legbüszkébb lenni?

Hogy mire vagyok a legbüszkébb?

Arra, amivel kezdtük a beszélgetést, hogy a harmincyolc „munkás évem” egyetlen munkahelyhez kötődött. Szerencsém volt, hogy ez így alakult, és azt csinálhattam, amire már gyermekkoromban vágytam, amiről álmodoztam. Az álom valóság lett!

Nagyon köszönjük a beszélgetést. Reméljük, hogy mindig ilyen türelmes, mosolygós, és derűs tetszik maradni. Ehhez kívánunk nagyon jó egészséget.

Köszönöm, hogy kérdéseitekkel megkerestetek. Szeptembertől már iskolán kívülről figyelek benneteket.

Kívánom, hogy nektek is legyenek céljaitok, melyeket – ha nagyon akarjátok – el is fogtok érni. Még egyszer köszönöm az érdeklődést.